

MATERIÁLY

KONFIRMACE KRÁLOVNY ŽOFIE BAVORSKÉ PRO LAZEBNÍKA SVĚTLÍKA V KOSTELCI NAD ORLICÍ. PRAMENNÁ EDICE.¹

PETR SEDLÁČEK

This paper aims to edit and publicize an original copy of a mediaeval charter from a collection of the Archive of Kostelec nad Orlicí, Ref. No. 4, and its Modern-Age Czech translation, Ref. No. 5. Both documents are deposited in the State District Archive in Rychnov nad Kněžnou. The charter was issued by Queen Sophia in 1413 for the benefit of the barber Marzan and is a confirmation of a charter dated 1330 on the basis of which Nicholas of Potštejn granted the barber Světlík a spa in Kostelec n. Orlicí as a hereditarily property and exempted it from taxation. This insert is provided separately under No. 1 for the Latin version and under No. 2 for the Czech translation. The foreword is appended with a description of the documents from the diplomatic and paleographic perspectives and their contents are analysed.

Key words: Kostelec nad Orlicí; confirmation; barber Světlík; barber Marzan; Nicholas of Potštejn; queen Sophia Bavaria; burgrave Rafael; 15th century; edition.

1. Úvod

Konfirmační listina královny Žofie Bavorské pro lazebníka Světlíka v Kostelci nad Orlicí, jež je uložena v archivním fondu Archiv města Kostelec nad Orlicí (inv. č. 4),² byla v minulosti otištěna bez jakéhokoliv poznámkového aparátu, kritického zhodnocení a uvedení poznámek na dorso či plíce,³ což bylo důvodem pro zpracování předkládané materiálové stati, v níž prostou edici obohatíme o stručný diplomatický i paleografický popis a kusý historický exkurz do kosteleckého regionu 14. a 15. století. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná písemnost nebyla v dosavadní literatuře patřičně využita, zaměříme svoji pozornost i na její obsahovou stránku. Bez povšimnutí, stejně jako edičního zpřístupnění, nezůstane ani její novověký překlad do českého jazyka (inv. č. 5).⁴ Žofiina listina z 10. prosince 1413 konfirmuje znění dřívější listiny Mikuláše z Potštejna, která se v originále nedochovala. Tento inzert je v edici uveden samostatně pod č. 1 pro latinskou verzi a pod č. 2 pro český překlad. Celá edice tedy obsahuje celkem 4 listiny.

¹ Text vznikl v rámci projektu Grantové agentury ČR „RBMV X. Listiny a listy východočeských archivů z doby Václava IV.“, reg. č. 17-16153S.

² Státní oblastní archiv Zámorsk – Státní okresní archiv Rychnov nad Kněžnou, Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 4.

³ TRŽÍSKA, J.: *Listiny a listy Kostelce nad Orlicí. Z kulturní a literární historie Kostelce nad Orlicí. Kostelec nad Orlicí 1992*, s. 59–61.

⁴ SOA Zámorsk, SOkA Rychnov nad Kněžnou, AM Kostelec nad Orlicí, inv. č. 5.

Kostelec nad Orlicí patřil až do 17. století k potštejnskému panství,⁵ jež je spjato s osobou Mikuláše z Potštejna, který se roku 1317 během bojů o českou korunu mezi Janem Lucemburským a rakouským vévodou Fridrichem Sličným připojil k protivníkům Jana Lucemburského. Později Mikuláš napadal statky králových stoupenců, přepadal německé karavany kupců a způsoboval neklid v celém širokém okolí.⁶ Proti vzpurnému Mikuláši z Potštejna podnikl vojenskou výpravu moravský markrabě Karel a na čas přiměl Mikuláše pokořit se královské moci. Po obnovení výbojů podnikl Karel roku 1339 tažení, jehož výsledkem bylo dobytí a poboření Potštejna. Během této akce Mikuláš přišel o život. V období ohraničeném léty 1410–1425 byl Potštejn v držení Václavovy manželky, královny Žofie. Po její smrti připadl králi Zikmundovi.⁷

Předmětem editovaných písemností jsou městské lázně a jejich donace. V prvním případě uděluje v pátek na svatého Matouše (21. září) 1330 Mikuláš z Potštejna lazebníku Světlíkovi i jeho dědicům a pravým nástupcům na věčné časy městské lázně v Kostelci nad Orlicí. Pro potřeby lázní mu rovněž dává do držby les nazvaný Mrtvý. Vydavatel zároveň chce, přikazuje, poroučí a vzbuzuje, aby každý týden dvanáct chudých lidí mohlo svobodně bez jakékoliv překážky lázně užívat. K tomu navíc Mikuláš z Potštejna osvobozuje Světlíka i jeho dědice a pravé nástupce od všech činží, daní i jiných platů. Na svědectví této donace nechal vydavatel přivést svoji pečeť. K celému aktu byli přivoláni svědci, z nichž jsou vyjmenováni: voják z Chocně jménem Hinčík, Lučík z Police, Břivka ze Slemena, kostelecký rychtář Noslav, Hanuš Bohatý, krejčí Tomáš, pekař Petr, kostelečtí měšťané i jiní věrohodní svědkové. Listina je prvním dokladem o postavení Kostelce coby města.⁸

V druhém případě jde o obnovení a potvrzení Mikulášovy donace pro lazebníka Světlíka. Královna Žofie,⁹ toho času držitelka hradu Potštejna i města Kostelce nad Orlicí, uvádí ve známost, že kostelecký lazebník Marzan, jenž má na základě listiny Mikuláše z Potštejna v řečeném městě dědičně lázně, přednesl svoji žádost, aby mu donace z 21. září 1330 byla ve všech svých bodech obnovena a potvrzena. S přihlédnutím k přimluvě Rafaela, tehdejšího purkrabího na potštejnském hradě, za Marzanovu žádost, obnovuje a schvaluje královna ve své dobrotivosti pro uvedeného lazebníka i jeho dědice a nástupce všechny body i klauzule Mikulášovy listiny, kterou ve svoji confirmaci inseruje. Zároveň přísně nařizuje Rafaelovi i případným jiným purkrabím na hradě Potštejně, aby Marzanovi i jeho dědicům a pravým nástupcům v jeho svobodách jakkoliv nepřekáželi, ale spíše jej hájili a drželi nad ním ochrannou ruku. K vydání Žofiiny listiny došlo v Praze, v neděli 10. prosince 1413 a byla opatřena její větší pečetí.

Listina (inv. č. 4) byla vyhotovena na pergamenu, užitým jazykem je latina a rozměry archíválie jsou 36,5 × 24 – 5 cm v poměru šířka × výška – plika. Inventární číslo 5 je novověkým překladem inv. č. 4 do českého jazyka. Psací látkou je papír o rozměrech 43,8 × 34,2 cm (výška × šířka). Pergamenový originál se do dnešních dní dochoval v zachovalém stavu. Výjma malé trhlinky na spodní části pliky není psací látka výrazně poškozena, resp. potrhána. V exponovaných místech, tj. ohybech, je pergamen křehčí a důsledkem toho došlo i k značnému poškození písmen v této oblasti. Patrné jsou rovněž větší plochy vybledlého inkoustu. Na zadní straně je vedle

⁵ MUSIL, F. – FELCMAN, O. – ČECHURA, J.: *Dějiny východních Čech v pravěku a středověku (do roku 1526)*. Praha 2009, s. 349.

⁶ *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. [VI], Východní Čechy*. Praha 1989, s. 389.

⁷ Tamtéž, s. 389.

⁸ Srov. FLÍDR, A.: *Osudy Kostelce nad Orlicí ve 14. Století*. Orlické hory a Podorlicko. Sborník vlastivědných prací. Přírodou, dějinami, současností sv. 14, 2007, s. 402.

⁹ O královně Žofii více např. KOPIČKOVÁ, B.: *Česká královna Žofie: ve znamení kalicha a kříže*. Velké postavy českých dějin. Praha 2018. TÁŽ: *Královniny Johana a Žofie*. Lucemburkové: česká koruna uprostřed Evropy. Praha 2012, s. 759–760.

dorzální poznámky otištěno razítko městského muzea v Kostelci nad Orlicí a tužkou psané poznámky zaměstnanců archivu, např. název fondu či stará signatura a inv. číslo. Novověký opis se dochoval na prakticky nepoškozené psací látce, pouze na okrajích je papír v některých místech ohnutý. Postřehnutelné jsou rovněž rýhy v místech, kde byla listina poskládána. V horní třetině si lze nejlépe všimnout tmavších malých kulatých skrvn, které jsou ještě patrné v celé pravé polovině. S největší pravděpodobností jde o stopy po plísni, které však nikterak nebrání ve studiu písemnosti a nezhoršují čitelnost textu. V levém dolním rohu je otištěno razítko městského muzea v Kostelci nad Orlicí.

Jak již bylo výše uvedeno, originál (inv. č. 4) z roku 1413 byl vyhotoven v latinském jazyce na pergamentu a původně byl opatřen pečetí (dnes již deperditní) jakožto ověřovacím prostředkem. Novověký překlad vyhotovený na papíře není datovaný, avšak jeho vznik lze klást do období od 2. poloviny 17. století až do konce 18. století a je překladem originální latinské listiny do českého jazyka.

Z diplomatického pohledu je listina složena z běžných listinných formulí. Na počátku je intulace („Sophia Dei gracia Romanorum et Boemorum regina“), promulgace a narace. Po inzertu následuje dispozice, koroborace a datace, kterou tvoří místo vydání listiny, inkarnační rok a průběžné datování. Konfirmovaná listina je také tvořena standardními formullemi. Začíná invokací ve znění „In nomine Domini amen.“. Následuje arenga, intitulace se jménem Mikuláše z Potštejna (Nicolaus de Potenstein) a poté promulgace („notum facimus universis tam presentibus quam futuris hanc litteram inspecturis, quod...“). Dále je uvedena narace, dispozice, koroborace a datace složená z inkarnačního roku a dne dle svátku. Konfirmovaná listina končí vyjmenováním svědků. Z logiky rozboru plyne, že znění Mikulášovy listiny je vloženo mezi naraci a dispozici Žofiiny konfirmace.

Z hlediska paleografického lze konstatovat, že inv. č. 4 je psáno úhlednou, dobře čitelnou a spíše lehkou bastardou, jejíž sklon je striktně vertikální. Úskalím při čtení originálu jsou slova v místech ohybu pergamentu a místy vybledlý atrament či manipulací „osahaná“ psací látka. V případě novověkého překladu lze užitě písmo charakterizovat jako německou novogotickou kurzívu, avšak v jazykově latinských slovech a u osobních jmen je užita humanistická kurzíva.

2. Edice

Forma edičního zpracování je inspirována územ publikace *Řeholní kanovníci sv. Augustina v Lanškrouně*.¹⁰ Text pramene je otištěn standardním písmem, kdežto editorská řeč je v kurzívě. Vsuvky pramenných textů do editorské řeči jsou ve standardním písmu a v uvozovkách.¹¹ Nejisté čtení pramene je označeno otazníkem v kulaté závorce a vykřičníkem v kulaté závorce je poukázáno na gramatickou či jinou chybu. Dvěma svislými čarami || je označena délka prvních tří řádků. V případě, že se nepodařilo rekonstruovat text na základě znění jiné listiny, používáme tři šikmé čáry ///. Místa rekonstruovaná z důvodu poškození psací látky jsou vedena v hranatých závorkách [ ].¹²

¹⁰ KRAFL, P. – MUTLOVÁ, P. – STEHLÍKOVÁ, D.: *Řeholní kanovníci sv. Augustina v Lanškrouně: Dějiny a diplomatův kláštera*. Praha 2010.

¹¹ Tamtéž, s. 106.

¹² Tamtéž, s. 108.

1) 1330 září 21.

Mikuláš z Potštejna uděluje lazebníku Světlikovi lázně v Kostelci nad Orlicí do dědičné držby a osvobozuje je od daní.

Inzert v listině č. 3 pergamen lat., orig. zřejmě deperd., Státní okresní archiv Rychnov nad Kněžnou, Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 4.

Ed. Josef TRÍSKA, Listiny a listy Kostelce nad Orlicí, in: Z kulturní a literární historie Kostelce nad Orlicí, Kostelec nad Orlicí 1992, s. 60–61.

In nomine Domini amen. Cum labilis sit ¶ mentis humane memoria, veritati consonat, ut acta nobilium scripti testimonio roboretur. Nos igitur Nicolaus de ¶ Potenstein¹ notum facimus universis tam presentibus quam futuris hanc litteram inspecturis, quod fidelem nostrum Swietliconem ¶ balneatorem ad bona nostra vocavimus pro empzione balnei nostri in civitate nostra Costelecz super aqua Orlicz situatum tot tantisque graciis ac libertatibus per nos concessis et donatis suisque heredibus et legitimis et imperpetuum successoribus ita, quod silvam liberam pro necessitate sui balnei, titulo vero iusto empcionis empti, dictam Mrtwy perpetue habere tenebitur. Eciam volumus, precipimus, mandamus et hortamur, ut quodvis balneum in civitate prius tacta preter illud sit exclusum ab omnibus et amotum, ratione huiuscemodo eis donavimus tantam libertatem et graciā prebuimus, quod ut in qualibet ebdomada pro nostra anima ac predecessorum ac successorum duodecem (!) pauperes libere utantur balneo et solute procul moto omni impedimento. Insuper prefatus Swetlico ac sui heredes legitimique successores debent esse liberi et soluti ab omnibus censibus, exactionibus et regia berna generali et ab omnibus solucionibus quocumque nomine censeantur. Ad cuius evidenciam et robur validum imperpetuum huic pagine sigillum nostrum duximus appendendum. Datum anno Domini millesimo trecentesimo XXX° in festo sancti Mathei apostoli et evangeliste, presentibus hiis testibus specialiter advocatis, videlicet Hinczicone milite de Choczna,² Luczkone de Policz,³ Przibcone de Slemene,⁴ Nossiao iudice de Costelecz, Hanussio divite (?), Thoma sartore, Petro pistore, civibus in Costelecz et aliis quamplurimis fide dignis.

¹⁾ Mikuláš z Potštejna, zemř. 1339. ²⁾ Choceň, město v Pardubickém kraji. ³⁾ Pravděpodobně z Police. ⁴⁾ Slemeno, obec v Královhradeckém kraji.

2) 1330 září 21. (novověký český překlad)

Mikuláš z Potštejna uděluje lazebníku Světlikovi lázně v Kostelci nad Orlicí do dědičné držby a osvobozuje je od daní.

Inzert v listině č. 4 papír čes., Státní okresní archiv Rychnov nad Kněžnou, Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 5.

Ed. Josef TRÍSKA, Listiny a listy Kostelce nad Orlicí, in: Z kulturní a literární historie Kostelce nad Orlicí, Kostelec nad Orlicí 1992, s. 60–61.

Ve jménu Páně amen. Poněvadž lidské mysle paměť padající ¶ jest, s pravdou se srovnává, že činy urozených svědectvím písma se upodstatňovat mají. My tehdy Mikuláš z Potštejna ¶ známo činíme všem, jak přítomným, tak budoucím, kterýž tento list nahlídnou, že sem věrného našeho Swietlika lazebníka ¶ na statky naše povolali ke koupi naše lázně v městě našem Kostelci nad vodou Vorlicí ležící s tolika a tak velkýma svobodami od nás propučenými (!) a darovanými jemu, jeho dědičům a pravým na věčné časy nástupníkům. Pročež les nazvaný Mrtvý pro potřebu své lázně pod spravedlivým titulem koupě vždycky mít přidržán bude. Taky chceme, přikazujeme, poroučíme a vzbuzujeme, aby jakákoli mimo této jiná lázeň v dotčeném městě prázdná a vzdálená byla ode vsí takové svobody a milosti, kterou jsme jim darovali i přikazujeme, aby každého týhodne dvanácte chudých lidí, pamatujícíce na naši duši, našich předkův a budoucích, svobodně lázeň užívali beze vsí jim v tom překážky. Na to vejš jmenovaný Swietliko, jeho

dědičové a praví nástupníci mají býti svobodni a zproštěni od všech činží, donucovaní i královské generální berně, též od všech pod jakýmkoli jménem platův. K čehož patrnosti a upodstatnění sme na věčný časy naší platnou pečeť listu tomuto přivěsit dát uznali. Dáno roku Páně tisíc-tého třístého třicátého na svátek svatého Matouše apoštola a evangelisty, u přítomnosti těchto zvláště přivolaných svědků, totiž: Hinczika, vojáka z Chocně, Luczika z Police, Brziwky ze Slemena, Noslawa, soudce z Kostelce, Hanuše bohatýho, Tomáše krejčího, Petra pekaře, měšťanův kosteleckých a jiných mnohem více víry hodných.

3) 1413 prosinec 10. Praha

Žofie [Bavorská], římská a česká královna, na žádost Rafaela, purkrabiho na Potštejně, potvrmuje ve prospěch lazebníka Marzana listinu Mikuláše z Potštejna z r. 1330, IX. 21., kterou lazebníkovi Světlíkovi uděluje lázně v Kostelci nad Orlicí do dědičné držby a osvobozuje je od daní. Pečeť deperd.

Orig. pergamen lat., Státní okresní archiv Rychnov nad Kněžnou, Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 4.

Na plíce: „Ad relacionem Iohannis Kigiata magistri curie Stephanus decanus onustor (?) in castro Pragensis“

Na dorzu: „Ad Simon de Gretz regine“

Ed. Josef TRÍSKA, Listiny a listy Kostelce nad Orlicí, in: Z kulturní a literární historie Kostelce nad Orlicí, Kostelec nad Orlicí 1992, s. 60–61.

Sophia Dei gracia Romanorum et Boemorum regina universis et singulis presentibus volumus esse notum, quia Marzan balneator || in opido nostro Costelec,¹ quod ad castrum nostrum Potenstein² pertinet, balneum ibidem hereditarie possidens, litteram || sigillo pendenti olim nobilis Nicolai de Potenstein munitam super eodem balneo nobis exhibuit humiliter suppli || cando, ut eandem litteram sibi in singulis punctis et clausulis de innata nobis clemencia innovare, ratificare et confirmare dignemur. Cuius quidem littere tenor per omnia sequitur et est talis:

[Následuje znění listiny Mikuláše z Potštejna z r. 1330, IX. 21. Viz č. 1]

Nos igitur ad instanciam Raphaelis tunc purgravii nostri ibidem in castro Potenstein, fidelis dilecti, humilemque petitionem dicti Marzan balneatoris et presertim cum iusta petentibus non sit denegandus assensus, ipsorum supplicacionibus annuentes, ipsam litteram in persona dicti Marzan balneatoris, heredum et successorum suorum in omnibus suis clausulis et punctis de verbo ad verbum, prout presentibus est insertum, de certa nostra sciencia innovamus, approbamus, ratificamus, de benignitate nostra reginali graciose presentis littere patrocinio confirmamus, mandantes ipsi Raphaeli purgravio in Potenstein, vel qui pro tempore fuerit, presentibus seriose, ut dictum Marzan balneatorem, heredes et successores ipsius legitimos in libertatibus huiusmodi iuxta presentem ratificacionem in ipso balneo non impediatur neque impetere admittat, quin potius ipsum manuteneat et defendat nostre graciae sub obtentu. In cuius rei testimonium presentes fieri fecimus et sigillo nostro maiori appensione fecimus communiri. Datum Prage anno Domini millesimo CCCC XIII°, X die mensis Decembris.

¹⁾ Kostelec nad Orlicí, město v Královhradeckém kraji. ²⁾ Potštejn, hrad nad stejnojmennou obcí v Královhradeckém kraji, leží 4,5 km jihovýchodně od města Vamberk.

4) 1413 prosinec 10. Praha (novověký český překlad)

Žofie [Bavorská], římská a česká královna, na žádost Rafaela, purkrabiho na Potštejně, potvrmuje ve prospěch lazebníka Marzana listinu Mikuláše z Potštejna z r. 1330, IX. 21., kterou lazebníkovi Světlíkovi uděluje lázně v Kostelci nad Orlicí do dědičné držby a osvobozuje je od daní.

Bez pečeti. Orig. papír čes., Státní okresní archiv Rychnov nad Kněžnou, Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 5.

Ed. Josef TRÍSKA, *Listiny a listy Kostelce nad Orlicí*, in: *Z kulturní a literární historie Kostelce nad Orlicí, Kostelec nad Orlicí 1992*, s. 60–61.

Vejpis královského Privilegium od roku 1413 na lázeň v městě Kostelci nad Vorlicí sub numero conser. 81 /// 132 ||

Žofie boží milosti Římanův a české země královna tímto vůbec známo míti chceme: || ktera Marzan lázeňský v městě našem Kostelci, které k hradu našemu Potštejnu patří, mají tam dědičnou || lázeň, list s visutou pečeti někdy od urozeného Mikuláše z Potštejna na onu lázeň stvrzený nám přednesl s tou poníženou žádostí, bychom jemu list ten ve všech punctech a clausulích z přirozené naší milosti obnoviti, ratificirovati a potvrditi ráčili; kteréhožto listu slova veskrz jsou tato:

[Následuje znění listiny Mikuláše z Potštejna z r. 1330, IX. 21. Viz č. 2]

Pročež my na příčinnivost Rafaela, purkrabího našeho na hradě potštejnském, věrného milého, a poníženou prosbu řečeného Marzana lázeňského, obzvláště pak, poněvadž spravedlivých věcí žádajícím svolení se odepřítí nemá, jejich žádostem svolující ten samý list v osobě řečeného Marzana lázeňského, dědičův a nástupníkův jeho ve všech svých clausulích a punctech od slova k slovu, jakž tuto vtaženo jest s jistou naší vědomostí obnovujem, schvalujem, ratificirujem a z dobrotivosti naší královské milostivě přítomného listu přimlouvou stvrzujem, tímto přísně nařizující jemu Rafaelovi, purkrabímu na Potštejně, neb tomu, který by dle času tam byl, aby dotčenému Marzanovi lázeňskému, dědičům a pravým nástupníkům jeho v takových svobodách dle přítomné ratificace nepřekážel, aniž jaké překážky činiti dopustil, ale tím spíše nad ním svou ruku držel, jej hájil a zastával pod obdržením naší milosti. Na čehož svědectví sme přítomný list vyhotoviti a přitlačením naší pečeti větší upevniti nechali. Dáno v Praze léta Páně tisícého čtyřstého třináctého dne 10. měsíce prosince.

Ad relationem etc. Stephanus decimus onustor in castro Pragensis.

R^{ta} Simon de Grez Reginae ///

3. Závěr

Vedle primárního úkolu - provést edici konfirmační listiny královny Žofie pro lazebníka Světlíka v Kostelci nad Orlicí a její novověký český překlad – přináší náš drobný příspěvek i jejich diplomatický a paleografický popis, přičemž stranou zájmu nezůstal ani rozbor obsahu a osvětlení regionální historie v dobovém kontextu, čímž byla obohacena od dosavadní edice J. Trísky.¹³ Zároveň zaplňuje prostor, který nebyl této písemnosti v literatuře dosud patřičně věnován. Listina, dnes uložena ve Státním okresním archivu Rychnov nad Kněžnou, fond Archiv města Kostelec nad Orlicí, inv. č. 4 (v tomtéž fondu i překlad, inv. č. 5), byla vydaná roku 1413 a potvrzuje znění dřívější listiny Mikuláše z Potštejna, jež se v originále nedochovala. Tento inzert jsme v edici uvedli samostatně pod č. 1 pro latinskou verzi a pod č. 2 pro český překlad, takže celá edice se tedy sestává ze 4 listin.

Při analyzování listiny jsme dospěli k závěru, že Žofina listina je psána úhlednou a dobře čitelnou bastardou, novověký překlad německou novogotickou kurzívou s výskytem humanistické kurzívy pro osobní jména a jazykově latinská slova. Písemnost, resp. i inzert Mikuláše z Potštejna, tvoří běžné listinné formule: intitulace (u č. 1 jí předchází ještě invocace a arenga),

¹³ TRÍSKA, J.: *Listiny a listy Kostelce nad Orlicí*, s. 60–61.

promulpace a narace, dispozice (u č. 3 následuje až po Mikulášově inzertu), koroborace a datace, kterou tvoří: u č. 1 inkarnační rok a den dle svátku, u č. 3 místo vydání listiny, inkarnační rok a průběžné datování. V případě Mikulášovy listiny ještě následuje vyjmenování svědků.

Edice konfirmační listiny královny Žofie z 10. prosince 1413, jež inzeruje a potvrzuje listinu Mikuláše z Potštejna z 21. září 1330, představuje pouze drobný dílek regionální historie, avšak skýtá i možnost k obsáhlejšímu bádání ohledně dalších Žofiiných listin, jejich vzájemnému srovnávání, třídění, popisování či editování. Podnítit však může také ke vzniku prací, které by věnovaly pozornost případným dalším listinám Mikuláše z Potštejna či jeho následovníků, popřípadě k podrobnější studii o písemném dědictví Kostelce nad Orlicí, čímž by se navázalo nejen na náš příspěvek, ale také na práci *Listiny a listy Kostelce nad Orlicí* od Josefa Třísky¹⁴ s eventualitou jejího rozšíření.

Mgr. Petr Sedláček
Historický ústav AV ČR
pobočka Brno
Veveří 97
602 00 Brno
Česká republika
e-mail: sedl.petr@gmail.com

---

¹⁴ Tamtéž, s. 59–61.